

ZOMER 2016

Buitenzorg

INTERVIEW ANJA DEKKER

ZO WIN JE PRIJZEN OP DE GFT

BEHEERDER GEZOCHT VOOR MUSEUMKASTEEL

TUINEN IN DE OUDHEID

DANSEN OP BUITENZORG

BESTE BUITENZORGERS.

Het begin van de nieuwe zomer en het zomerse weer vallen dit jaar samen met het zomernummer van uw tuinkrant. Met daarin... Een kijkje in de keuken van de jury met nuttige adviezen van Gerrit, alsmede de oergeschiedenis van de tuin. Uitstapjes door Nina, met een oproep om beheerder te worden van een idyllisch Belgisch museumkasteel. De betekenis van vriendschap voor Edith. Diverse foto's en gedichten, met een interview door Merik. In memoriams voor Hubert en Ron en afscheid van Henk Boekhout als bar-medewerker sinds mensenheugenis. De totstandkoming van deze krant moest het dit keer deels stellen zonder de zo gewaardeerde medewerking van Anne-Marie, die het momenteel rustig aan moet doen.
Han, tuin 30

Eindredactie: Anne-Marie Prillewitz (tuin 90), Edith Ringnalda (tuin 25), Han van der Waerden (tuin 30)
Vormgeving: Susy Cascado (tuin 34) Tel 06-28766631, Email: susy@cascado.nl
Redactieleden: Gerrit Mol (tuin 91) Merik van der Torren (tuin 95) Tito de Vries (tuin 26)
Correspondentie kan ook worden gestuurd naar: Buitenzorg, Redactie 99, Zamenhofstraat 41, 1022 AC, Amsterdam, Email: buitenzorgkrant99@gmail.com

Dagboek aantekeningen: *Mezenkast*

Vanmorgen bij het opstaan zag ik, terwijl ik van mijn eerste koffie nipte, een koolmees met een wurm het nestkastje naast mijn raam invliegen. Eerder zag ik ze al met takjes in de weer. Ik kwam moe van mijn werk en nam een glas thee. En ik zag de mezen nog steeds af- en aanvliegen. En daar gaan ze mee door tot ver in de schemering weet ik uit ervaring. Wie werkt er nou hard?

De koolmees uit de tuin van mijn buurvrouw vliegt steeds naar mijn tuin om op zoek te gaan naar eten. Mijn koolmezen vliegen nu juist steeds naar haar tuin. Wat je van ver haalt is lekkerder?

Mij viel op dat alle koolmezen naar een plek naast de vijver vlogen. Ik zag iets uit zichzelf bewegen en besloot dat je niet alles hoeft te weten. Je bent wat je eet...

Toen we in Griekenland op vakantie waren zei ik tegen mijn man terwijl de avond viel; 'leuk hè die krekels'. Hij vroeg 'welke krekels?'. Met het klimmen van de jaren verlies je de hoge tonen. Ik hoorde de jongen in de nestkast bedelen. En ik vroeg of die toon te beluisteren viel. Dat bleek niet het geval. Maar, de jongen werden ouder, het geluid uit de muziekbox werd steeds wat luider en op een morgen werd blij meegedeeld dat ze nu herrie maakten in het door mijn man te beluisteren spectrum.

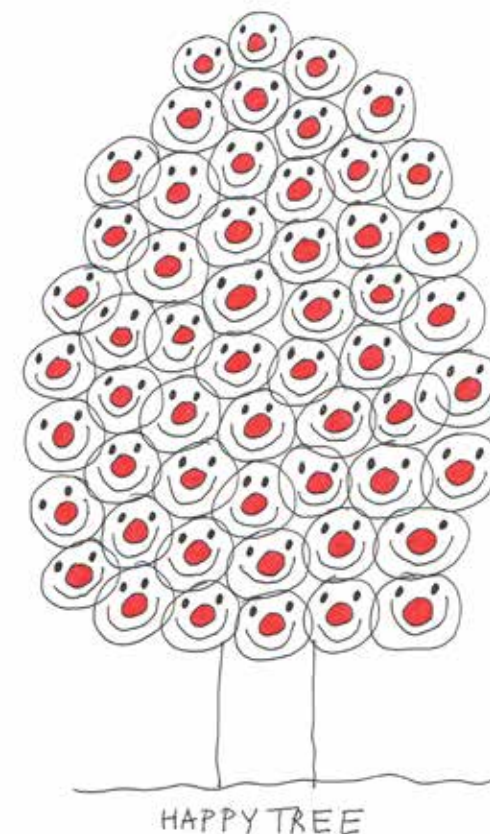
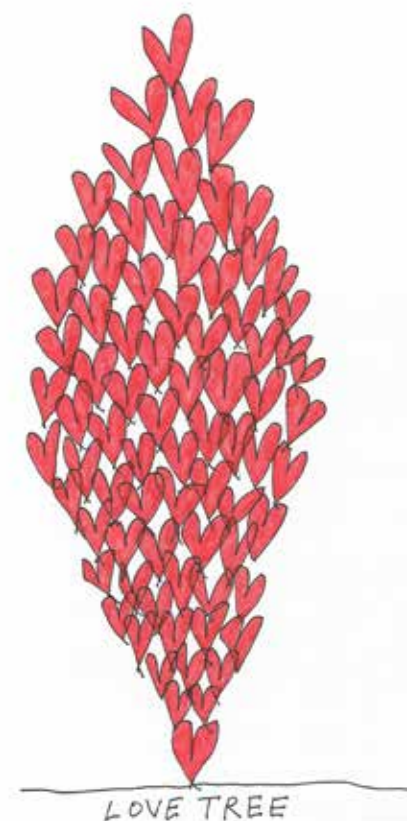
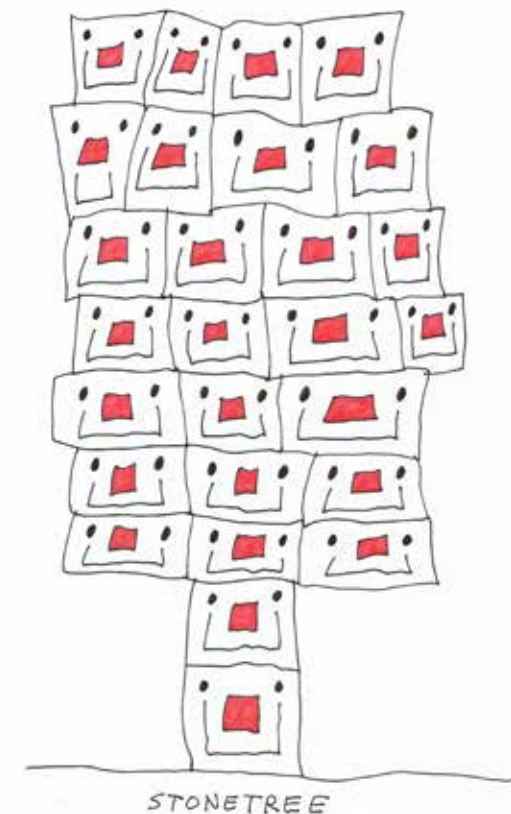
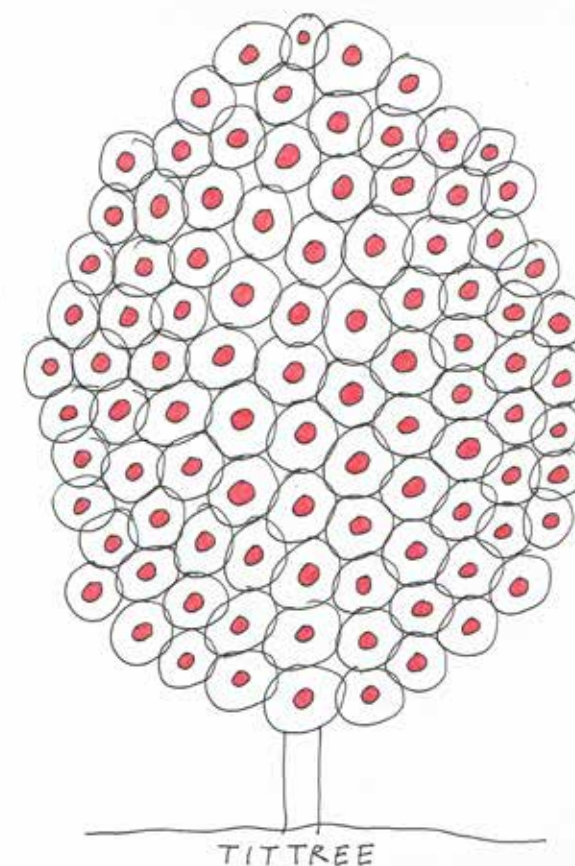
Ik stond met mijn morgenkoffie bij het raam. En uit de kast kwam een mees, twee mezen, drie mezen....

Was ik nu getuige van het uitvliegen? Ik heb de hele dag geluisterd, er kwam geen geluid meer uit de nestkast. De muziekbox is weer stil voor een jaar. In het najaar de kast weer goed schoonmaken en hopen op een nieuwe lichte volgende jaar. 'Het grote in het openbaar bedelen' kan een aanvang nemen.

Gerrit Mol, tuin 91

Een spontaan zomeravond-diner op zaterdagavond 22 augustus in het Simon Vinkenoog Theater. Geïnitieerd en verzorgd door Willem de Haan (op z'n Frans "le Coq", en inderdaad, hij was de kok) met hulp van Noor Wiersma. Een vorstelijk, hoogst biologisch verantwoord en smaakvol drie-gangenmenu. Met als hemels digestief: de laatste vuurwerk-show van Sail 2015.

NUT VOOR HET VOLK

In NRC bijlage LUX d.d. 25/6/16 wordt de huidige volkstuingemeenschap ietwat denigrerend weggezet als Proseccotuinders. Mogelijk is het jaloezie van ietwat modieuze journalisten die zelf gedoemd zijn op hun balkons goedkope bruiswijn in te nemen. Op ons complex heb ik de afgelopen decennia dit goedje nooit zien drinken. De vraag werd gesteld hoe volks deze tuinen nog zijn. Dom! Wie wordt nog tot het volk gerekend? Eerder is de naam volkstuin verouderd; voorheen verdwenen al namen als volksgaardeken, volkskoffiehuis, volksbadhuis, zonder dat iemand zich afvroeg waar het volk nu zijn natje en droogje haalt, of in bad gaat. Nee, wij mogen juist trots zijn op de vooruitziende blik van de generaties die hun landjes niet lieten opslokken door de uitdijende verstedelijking en de asfalthonger van planologen. Dat wij nu onze was niet meer doen met zeepsop op een wasbord, maakt ons nog niet tot Persilgeneratie. Het gebruik en het nut van een tuin veranderen natuurlijk wel door nieuwe invullingen, maar andere tijden brengen nu eenmaal andersoortig gebruik mee van bestaande voorzieningen. Een goede ontwikkeling!

Op geen van de vijf foto's bij het artikel wordt overigens Prosecco gedronken, er wordt helemaal niet geconsumeerd. Alleen op één plaatje zie ik een theepot. Het lijken dus slechts insinuaties te zijn van de reporters Kist en Kooyman, die in deze komkommertijd mogelijk wat moeite hebben met de nieuwsgaring.

Han van der Waerden, tuin 30

Insecten in de tuin.
Foto's: Susy Cascado, tuin 34

Vriendschap

Het is eigenlijk heel bijzonder wat er zich de afgelopen jaren op ons tuinpark heeft voltrokken. Laat ik voor mijzelf spreken.

Toen mijn man Simon onverwacht stierf in 2009 – wij waren meer dan twintig jaar onafscheidelijk – bleef ik alleen achter; ik heb geen kinderen. Het was hartje zomer en ik woonde zoals gewoonlijk in mijn tuinhuis en dat was mijn redding. Want ik was niet alleen! De liefde die ik toen heb mogen ontvangen van mijn medetuinders deed mij ten volle beseffen dat ik deel uitmaakte van een grote Vriendenkring. En die heb je nodig op zo'n moment.

Die winter werd mij door buitenstaanders geregeld gevraagd 'of ik de tuin zou houden'. Mijn antwoord was altijd volmondig 'JA!' omdat ik heftig verlangde naar mijn eigen lapje grond – de natuur is de grootste trooster die er is – en naar de mensen die ik daar weer zou ontmoeten. Feit is, dat toen ik in de lente weer introk op Buitenzorg die mensen echte vrienden bleken te zijn. Sterker nog, er kwamen er in de loop der jaren alleen maar méér bij!

Diep dankbaar heb ik mij in het verenigingsleven gestort, want hoe vaker je elkaar ziet, des te meer heb je elkaar te vertellen. Daar is ons clubhuis voor, stralend middelpunt waar wij elkaar vrijblijvend kunnen treffen. Waar we geen gelegenheid onbenut laten om het leven samen te vieren, en het spreekwoord zegt het: hoe meer zielen, hoe meer vreugd. Natuurlijk heeft niet iedereen de behoefte om aan deze vreugde deel te nemen. God zij dank: het is gelukkig niet verplicht, maar mijn hart juicht als ik zondagmiddag om mij heen kijk en zoveel tuinders zie die oprecht van elkaar houden en daarom samenkomen. Nieuwkomers ontplooiën nieuwe initiatieven en mensen die allang geen tuin meer hebben blijven komen voor de gezelligheid. Zo was één van de hoogtepunten van het afgelopen seizoen het spontane Midzomerfeest op 21 juni. Martin hing daags tevoren een aanstekelijk affiche op – zelf eten&drinken

meebrengen – de opkomst was goed, de barbecue werd ontstoken en toen Jozef met zijn accordeon en mondharmonica een lied inzette, was de toon voor die avond gezet. Frank ging zijn gitaar halen, Martin holde naar huis en kwam terug met een trommeltje – zelden een trio zo snel zien ontstaan – en wij . . . wij zongen en dansten en aten en dronken en lachten tot diep in de nacht.

Er wordt wel beweerd dat je op latere leeftijd niet meer zo makkelijk nieuwe vrienden maakt. Nou, laat ik u vertellen, het tegendeel is waar. Gelijkgestemde zielen vinden elkaar altijd en onze tuinvereniging is daar het levende bewijs van. Het kan, als je maar wilt en kunt openstaan voor het onbekende, voor het unieke geluksgevoel dat velen hier met elkaar delen. Welkom!

Edith Ringnalda, tuin 25

AGENDA Clubhuis

* Zomergasten zondag 31 juli: **Dyab Abou Jahjah**,
7 augustus: **Arjen Lubach**, 14 augustus: **Hedy d'Ancona**,
21 augustus: **Griet Op de Beeck**, 28 augustus: **Andrea Maier**,
4 september: **Mark Rutte**. Presentator: Thomas Erdbrink

* Dansavonden - zaterdag 9 juli, 6 augustus,
3 september en 24 september

* 27 en 28 augustus **Bloemen-, Groenten-, en
Fruittentoonstelling**

* 1 oktober **Hakselen én Lichtjesavond**

* 26 november **Sinterklaas**

KIJK VOOR DE LAATSTE INFO OOK OP:

www.tuinparkbuitenzorg.nl
of Tuinpark Buitenzorg

Voor Mirjam en haar hond Charlie

De thee geurde kruidig in het rond.
Brandnetels en paardebloemen smaakten
Bitter en zoet in mijn mond,
Terwijl Charlie onze tuin bewaakte.

Brandnetels en paardebloemen smaakten.
Een pluisje daalde neer op het kleed,
Terwijl Charlie onze tuin bewaakte,
Jij de klassieke zender aandeed.

Een pluisje daalde neer op het kleed,
Een buitenaards wezentje zocht,
Toen jij de klassieke zender aandeed
In je gezellige volle krocht.

Een buitenaards wezentje zocht,
De thee geurde kruidig in het rond,
In je gezellige volle krocht.
Bitter en zoet smaakte mijn mond.

Merik van der Torren, tuin 95

Gesprek van Merik met...

Anja Dekker

Tegenover Yvonne's "Ruige Reetje" bevindt zich tuin 55 van Anja Dekker. De tuin is een door heesters omsloten klein eldorado met kronkelige wandelpaadjes langs een boeddhabeeld en een idyllisch plekje aan een beekje. Ik stelde Anja enkele vragen.

Merik: Hoe lang heb je deze tuin al?

Anja: Deze tuin vanaf 2006. Door Klaas ten Holt ben ik indertijd in Buitenzorg gekomen. Klaas had de achterste tuin van Buitenzorg, naast die van Cadée, nummer 99. Ik kon in 2001 tuin 34 kopen.

Merik: Waarom ben je naar deze tuin verhuisd?

Anja: Ik zat vlakbij het Ketjenplantsoen. Daar was het nogal lawaaiig met gillende kinderen. Toen ben ik er door de vloer heen gezakt. Ik dacht; nu moet ik veel investeren om het hier leefbaar te houden. Ik besloot te verhuizen naar deze plek. Het is een goed huisje, heeft een goede vloer en een goed dak. Ik hoefde alleen alles op te schilderen.

Merik: En de tuin zelf; heb je veel veranderd?

Anja: De basis van de beplanting is heel goed. Ik heb wel mijn ingang verplaatst en haksel-slinger-paadjes aangelegd en een vijver. In de tuin heb ik boeddhabeelden en madonnabeelden geplaatst.

De tuin stond vol stenen kabouters. Die staan nu bovenop de heg.

Merik: Ben je vaak in Buitenzorg?

Anja: Ja, niet alleen in de zomer maar ook in de winter. Dan is het hier ook heerlijk. De tuin is mooi, vooral als het sneeuwt. Met een kacheltje aan is het binnen erg genoeglijk. Yvonne is dan ook vaak op de tuin. Dat is dan heel gezellig. Ik voer dan de roodborstjes en de koolmeesjes in mijn tuin.

Merik: Heb je behalve tuinieren nog ander werk?

Anja: Ik werkte bij de gemeente. Eerst was ik onderwijzeres, later ben ik beleidsmedewerker milieu in Stadsdeel Noord geworden. Dat was toen men net over duurzaamheid begon na te denken, de geiten-wollen-sokkenperiode, de tachtigerjaren. Later heb ik gewerkt als accountmanager, een intermediair tussen bedrijfsleven en gemeente. Inmiddels ben ik met pensioen.

Merik: Heb je hobby's?

Anja: Ik schilder iconen; voorstellingen van Maria met kind. Wat ik doe is ambachtelijk werk; ik gebruik een middeleeuwse techniek met eigeel en bladgoud. Het werk is heel meditatief; ik ben echt een tijdje van de wereld. Misschien kan ik ooit in de kantine van Buitenzorg met mijn iconen exposeren.

Merik: Vind je het fijn, een tuin te beheren in Buitenzorg?

Anja: Om het tuinwerk alleen te doen wordt me wel te veel. Voor zwaardere klussen roep ik de hulp in van Martijn.

Ik vind dat hier leuke mensen zijn, je maakt zo een praatje en het is niet verplichtend; iedereen laat iedereen vrij. Maar er is een grens aan het vrije. Als huisjes en tuinen verwaarloosd worden, vind ik dat erg.

Ja hoor, ik ben streng, ik heb niet voor niets in het onderwijs gewerkt.

Merik van der Torren, tuin 95

De Bloemen-, Groente, en

Ik geloof niet dat de ontspanningscommissie, toen ze aan het begin van 2015 besloot om de tentoonstelling een week later in het jaar te plaatsen, zich realiseerde dat dit dan in dezelfde week zou vallen als SAIL. Het evenement werd verplaatst, omdat de scholen dit jaar vroeg vakantie kregen en dus ook weer vroeg begonnen. En half augustus is voor het fruit eigenlijk te vroeg. En ja, met de bloemen is het altijd al moeilijk. Hoogzomer is voorbij. Omdat we het niet meer aan de vakantie konden koppelen werd ook de inlevertijd veranderd. Niet op vrijdag en zaterdag, maar op zaterdag en zondag. Ik meen begrepen te hebben dat dit redelijk goed bevallen is. En het zorgt er in elk geval voor dat we de tentoonstelling kunnen houden wanneer wij dat willen. Ik hoop, en ik ga er een beetje van uit, dat er volgend jaar weer een tentoonstelling zal zijn. Wanneer die dan plaatsvindt, dat merken we dan wel. Mag ik u nu reeds uitnodigen om mee te doen? Want we hadden gedacht dat er dat jaar veel minder inzendingen zouden zijn in verband met SAIL. Maar dat viel gelukkig heel erg mee. Door ziekte en drukke werkzaamheden (en nog zo wat) deden een aantal tuinders niet mee. Ook die roepen we bij dezen op om volgend jaar weer wel van de partij te zijn. In de uw toegestuurde brief staat het reeds; het gaat niet om het winnen maar om het meedoen. Nu we het toch over winnen hebben. Tijdens de prijsuitreiking bleek dat een aantal tuinders dacht dat een van de organisatoren van de tentoonstelling (lees Gerrit Mol) ook in de jury zat. Dit is niet het geval. Als iemand iets inlevert dan krijgt dat een nummer. De jury, die bestaat uit drie mensen van buiten de tuin, krijgt per afdeling een lijst met nummers. Elke inzending wordt op 3 manieren beoordeeld. De algemene indruk (30 punten maximaal), de gaafheid (20 punten

maximaal) en de presentatie (20 punten maximaal). 70 punten is dus het hoogste wat je kan behalen. De taak van Gerrit is om de drie puntenlijsten bij elkaar op te tellen en daaruit komt dan wie de meeste punten heeft en wie er gewonnen heeft.

- **De algemene indruk:** gaat over hoe de stukken zich presenteren als ook hoe ze zich tot de andere ingeleverde werken verhouden.
- **Gaafheid:** gaat over of er beschadigingen zijn. Als een vaas niet schoon is krijgt het stuk minder punten, als een blad aangevreten is kan dat gebeuren, mits duidelijk is dat het daar nu juist om gaat. (De duiven, de slakken, het kanten kooltje en ik, dat krijg je ervan als je niet komt kijken.)
- **Presentatie:** past de schaal bij bloemen, is de achterkant van een bloemstuk afgewerkt, er is een bloem op een pot geschilderd; extra punten! Maar ook, is dit wel ingezonden in de goede afdeling. Een vogelkooi met gemengde bloemen zou meer punten bij fantasie krijgen dan bij gemengde boeketten.

Wat elk jaar opvalt is hoe serieus de juryleden hun taak opvatten, ze hebben alle tijd echt nodig. Spreken met elkaar over wat ze zien, wat een moeilijkheid of een pluspunt is. En vullen daarna zelf hun lijsten in. Wat in 2015 opviel, was dat in de ene categorie twee juryleden het met elkaar eens waren en dat de derde wat afweek van de andere twee, maar dat in een andere categorie nummer 2 en 3 het eens waren en nummer 1 afweek. En ja: ook 1 en 3 waren het eens en dan viel 2 er iets buiten. Het gevolg was dat er heel veel gelijk gestemd werd. Soms sprong iets er echt heel erg uit (dat werd dan vaak de winnaar) maar bij de vervolginzending troffen we veel ex aequo uitslagen aan.

Fruittentoonstelling 2015

Enkele opmerkingen bij de inzendingen van 2015

Jeugd We hadden twee terechte winnaressen.

Maar het zou echt heel leuk zijn als veel meer kinderen mee zouden doen. Voor 2016 moet er dan ook een actievere houding van de organisatie worden gevraagd. En natuurlijk ook van de tuinders met kinderen.

Potplanten (8 inzendingen)

Waarom hebben de tuinders van Buitenzorg een voorliefde voor plastic potten vroeg de jury zich af. Met mooie potten hadden mensen meer punten behaald. Wel prachtig dat een tuinder de bloem van de boom in de pot op de pot had geschilderd.

Als een bloem (bijna) is uitgebloeid is hij dan minder gaaf of hoort dat bij tuinieren.

Fruit (12 inzendingen)

Het voordeel van een kas is duidelijk. Je druiven zijn eerder rijp en lekkerder! De jury miste dit jaar het zachtere fruit als bramen en ze had meer bessen verwacht. En daarmee ook meer fruitvliegjes. Presentatie bleek hier een belangrijke rol te spelen.

Groente gesorteerd (6 inzendingen, meerdere groentes bij elkaar)

Het loont de moeite om meerdere dingen te kweken. De jury ging voor inzendingen met meerdere soorten. Ze vond het leuk dat een inzender het thema SAIL had verwerkt in de inzending.

Fantasie (16 inzendingen)

De jury was wat teleurgesteld dat er niet meer fantasie was ingeleverd. Dat is meestal Buitenzorgs sterkste punt. Ze was wel weer tevreden over de kwaliteit. In deze groep wonnen 4

mensen een prijs. 1 eerste & 4 derde prijzen! De zorg die aan sommige stukken was besteed gaf extra punten.

Bloemen op soort (14 inzendingen)

Hoewel veel mensen zeggen dat ze geen bloemen meer hebben kwamen er toch weer 14 inzendingen binnen. Van heel klein tot groot. Van bijzondere bloem tot veel voorkomend. En dat dit laatste geen belemmering hoeft te zijn, toonde de winnende inzending met Oost Indische kers met mooi opgerichte bloemstengels en omgeven door bladeren met waterdruppels. De kleurrijke, verzorgde, gave presentatie maakte het de winnaar. Met een klein verschil tussen nummer 2 en 3.

Groente op soort (21 inzendingen)

Hier was dit jaar meer inbreng dan andere jaren. Ook hier kenden we 5 winnaars; 2 keer 1e en 3 keer 3e prijs. Kun je pastinaak in 1 jaar zo groot krijgen? Sommigen leverden enkele stuks in, anderen meerdere. Daarom werd gaafheid een belangrijk thema in deze beoordeling. En wederom presentatie. De jury vond het jammer dat ze van de tomaten niets konden proeven. En mochten ze de bieten maar mee naar huis nemen!

Bloemstukje (8 inzendingen)

Ook hier waren best veel inzendingen. En wat kleurden ze mooi. Ook hier had de jury wel een grote tas en gesjouw voor over. Maar dat mag natuurlijk niet. Dit is een afdeling waarvan de jury dacht dat nog veel meer mensen zouden kunnen meedoen. Dus neemt U deze uitdaging aan? Werk dan de achterkant altijd af. Zorg voor een mooi geheel tussen bloemen en schaal. En deze jury ging voor de meer klassieke bloemstijl...

Henk Blokbokaal (7 inzendingen, bloemschikken voor gevorderden o.a.)

Ook hier koos de jury dit jaar voor de meer klassieke vorm. Gerrit en Floris, die elk jaar aan deze categorie meedoen, hadden verleden jaar afgesproken dat Floris iets zou maken wat geïnspireerd was op eerder werk van Gerrit en andersom. Geen van deze (het lijkt op...) inzendingen won.

Als ze dicht bij zichzelf blijven halen ze meer punten.

Misschien is dat voor U ook een uitdaging en inspiratie. Blijf dicht bij uzelf en lever volgend jaar ook iets in voor de Henk Blokbokaal. Graag.

We hadden in totaal 110 inzendingen van 37 tuinders.

We feliciteren Jos, Edith, Isabella, Sabro en zijn vriendin (waarvan ik altijd de naam vergeet), Cita, Yvonne, Judith, Els, Simone, Anja, Henk B, Linda J, Marianne, Sonja R, Hanneke, Amalia, Xiao-Xiao, Martin & Joke, Floris en Gerrit met hun prijzen. (Je zal altijd zien dat ik iemand vergeet...)

De belangrijkste prijs is natuurlijk de publieksprijs

En hoewel er op veel gestemd is waar de jury niet op stemde, was er een duidelijke winnaar.

Het was een inzending in de afdeling De Henk Blokbokaal.

Het was de inzending waarbij Floris het meest Floris was.

Modern, mooi vormgegeven met verrassende bloemen. Daar houden we als Buitenzorg van. Hulde Floris!

De jury deed de organisatie de tip aan de hand om een man

in de jury op te nemen. Op de vraag of ze dan volgend jaar niet wilden jureren ontkenden alle drie de juryleden. Dan doe je maar 5 juryleden... Misschien twee mannen...

We weten nog niet of er een nieuwe tentoonstelling komt, maar mocht dat wel het geval zijn dan zal de ontspanningscommissie de aanbeveling ernstig overwegen. (Kent U een leuke man?)

Dank aan:

Wietske (koningin van de lootjes en de inschrijving), Yvonne (hand spant en spandoek-diensten), Simone (algehele hulp en maker van veel van de "dank dat U meedeelde prijzen), extra dank aan Anja (als altijd de spil van de barcommissie, maker van de lunch en voor haar hulp bij het maken van de prijzen), en de barmedewerkers, Jack, Henk B en Anna.

Extra veel dank aan Willen de Haan die op zaterdagavond een geweldige maaltijd voor de liefhebbers maakte met hulp van Noor en Sietse Wiersma. Het was verrukkelijk!

Dank voor een ieder die zondag de rommelmarkt levendig, gezellig en hebbertig stemmend maakte.

Dank ook aan Gerrit Mol (inspirator).

Tot volgend jaar?

Gerrit Mol, tuin 91

Hubert op de tuin

Zaterdag 9 mei 2015, de dag dat Hubert 60 jaar geworden zou zijn, kwamen we met velen in de kantine bij elkaar om Hubert feestelijk te herdenken. Dit was een van zijn laatste wensen. Op dinsdag 7 april was hij na lang ziek zijn in een hospice gestorven.

We kenden Hubert heel lang, uit de straat en later ook van de tuin. Hij was vroeger een actieve kraker en heeft op meerdere plekken in de Nieuwmarktbuurt gewoond. Muziek was zijn grote passie. Hij speelde veel instrumenten, maar vooral de accordeon. Met zijn vrienden bouwde hij een ronde marimba. Hij trad op met een band, die de naam Timbila kreeg. Ze speelden in binnen- en buitenland en maakten zelfs een tournee door Amerika. Hiervan liet hij ons tot op het laatst beelden zien. Zo zagen we op 9 mei onder andere opnames van hun televisieoptredens.

Als Hubert even de drukke binnenstad wilde ontvluchten, ging hij altijd graag naar de tuin. 's Zomers woonde hij zelfs op de tuin. Boodschappen deed hij bij Achmed. Dan hoefde hij alleen maar de Meeuwenlaan over te steken. En een ijsje bij "IJsoud de beste" ging er ook wel in.

Begonnen in tuin 1, waar hij driftig ging verbouwen en feestjes vierde met muziek. We herinneren ons leuke verjaardagen, waarbij vele vrienden muziek maakten en Hubert accordeon speelde.

In tuin 14 vond hij later een leukere stek. Hubert ging weer aan de slag met het huisje en Irene ontfermde

zich over de tuin. Samen maakten zij er hun paradijsje van. Op alle zonnige plekjes verzezen "terrassen". Ze namen met veel plezier deel aan de activiteiten, zoals de bloemen-, groenten- en fruit tentoonstelling. Trots was hij op zijn prijs voor een fantasie-inzending. Er werden prachtige kunstwerken gefabriceerd. Later begreep hij niet, waarom hun glorieuze gladiolen buiten de prijzen waren gevallen.

Andere tuinders stond hij met raad en daad bij, want Hubert hield van een goed gesprek, ook over zijn favoriete thema geschiedenis.

Hij was een goede gastheer, zowel voor een gezellig bakje of een heuse maaltijd. Zo kreeg naast Hubert en Marlies ook Els de smaak te pakken, en wilde zij ook een tuin bij ons.

Hubert hield van de natuur en van wandelen in de bergen. Toen hij dat niet meer kon, vond hij dat heel erg. De tuin bleek een grote troost te zijn.

Hubert hoorde bij onze tuin. We zien hem nog lopen. En we missen hem.

Op 9 mei was dat te merken. We herinnerden ons Hubert met veel muziek en zang, met heerlijke hapjes en drankjes, met mooie, grappige, soms ontroerende toespraken, met beeld- en geluidsfragmenten.

Hubert op de tuin: we zullen hem niet vergeten.

Door: Els (tuin 32) en Marlies (tuin 84)

Bericht van uw tuinkabouter

Dááááárrrr.. ging ze weer, uw tuinkabouter, deze keer maar Eben-Emael in België net over de grens bij Maastricht in het Jekerdal.
Doel: de Toren van Eben-Ezer.

Musee du Silex

Robert Garcet, van beroep vuursteen-
steenhakker, later uitbater van een
steengroeve en zelfverklaard pacifist,
anarchist, paleontoloog en filosoof,
bouwde zijn toren na de WWII in 14
jaar tijd (1951-1965) met behulp van
familie en vrienden, als monument
voor de vrede en als protest tegen
oorlog.
Motto voor de vrede: Aimer Penser
Créer

Garcet woonde in het dorp Eben,
bouwde daar zijn huis met dezelfde
karakteristieke versieringen en met
uitzicht op zijn Toren van Eben-Ezer.
Ja zo moet het geweest zijn. Inmiddels
staan er teveel bomen die dat uitzicht
belemmeren. Uw kabouterijtje heeft het
zelf gezien. (Foto 2)

De Toren is een opzienbarend gebouw
in het landschap door de Apocalyp-
tische Cherubijnengroep op het dak
(foto 3)
Aan de achterkant lijkt het een toren
uit de verhalen van Dracula (foto 4).
De 1e verdieping binnen geeft ook
die indruk : dreigende cherubijnen
die de boel omhooghouden, bommen
en raketten op de muur gepleisterd,
apocalyptische geschriften manshoog
uitgerold. Verder naar boven een video
met zijn theorieën (foto 5). So far so
good.
Maar dan zakt de tent in en staan er
gewoon een paar aardige Belgische
linnenkasten en wat pc's met bewijzen
over zijn vuursteentheorie. Hogerop
nog een plaquette waarin hij zich on-
der de Groten der Aarde schaart.

Maar dan de apotheose: het dak!
Uw kabouterijtje wurmt zich door het
dakgat onder de enorme Cherubijn
Leeuw (foto 6) door en tja dan is het
genieten. Prachtig uitzicht rondom en
steeds maar weer de enorme Cherubij-
nen Adelaar (foto 7)/Stier (foto 8)/Sfinx
(foto 9) die dat omlijsten. Het maakt
indruk.

De Toren wordt beheerd door een
stichting met Garcet's kinderen in het
bestuur, die zijn gedachtegoed moeten
uitdragen. Of de kleinkinderen dat ook
nog willen wist de kaartjesmevrouw
niet. Dus: wie wil er beheerder worden
over deze potpourri aan theorieën in
een prachtig gebouw?

Groet van uw tuinkabouter

www.musee-du-silex.be/
nl.wikipedia.org/wiki/Toren_van_Eben-Ezer

*Tekst & foto's: Nina Dirksen, 2015,
tuin 80*

Ons clubhuis uitgelicht, foto: Han van der Waerden, tuin 30

Kasteeltuin Arcen

Tuinen in de oudheid (2)

De Romeinen (200 v. Chr. tot 400 na Chr.)

De Romeinen begonnen oorspronkelijk als eenvoudige boeren. Hun eerste tuinen waren nuts-(gebruiks-) tuinen, maar toen hun macht vergrootte, nam ook de behoefte om te pronken met een tuin toe. Een siertuin gaf aan hoeveel geld je had en hoe belangrijk je was.

Men bouwde enorme paleizen, badhuizen, theaters etc., en 'leende' bestaande kunstuitingen van andere volken (Grieken, Etrusken) Om deze paleizen werden grote tuinen aangelegd. De tuin werd dus een statussymbool.

De Romeinen kenden verschillende huizensoorten.

De villa rustica: Denk hierbij aan een boerenhoeve. Hier werden voornamelijk voedingsgewassen gekweekt.

De villa suburbana: een soort voorstadvilla met een aangrenzend terrein als tuin. Bescheiden van omvang. De aanleg was geheel symmetrisch en werd om een centraal watervlak, fontein of put aangelegd met bloembedden daaromheen.

De villa urbana: een buitenplaats bekend om de weelde en grote omvang. Deze werd meestal in heuvelachtig terrein aangelegd en de tuin had verschillende terrassen vaak verbonden door een centrale waterloop (bassin) met beelden van mythologische figuren. Cipressen op gelijke afstand geplant bepaalden de ruimte. De tuinen werden groter. Voedingsmiddelen kon men importeren omdat het Romeinse Rijk steeds groter werd.

Na de val van het Romeinse Rijk verdween deze grootse tuinaanleg. We gingen de tijd in die men nu 'de duistere tijd' noemt. De middeleeuwen.

Kloostertuin Utrecht

De middeleeuwen (800 na Chr. tot 1400 na Chr.)

Een kracht die in deze tijd steeds belangrijker werd is het Christendom. Werden in de Romeinse tijd de tuinen aangelegd om de eigen belangrijkheid te etaleren, in de middeleeuwen werden deze ruimten steeds vaker gebruikt ter meditatie. De nuttigheid van de planten werd ook weer meer op prijs gesteld.

We kennen de volgende standen die voor tuinen belangrijk zijn: de geestelijkheid, de adel, de burgerij.

De kloostertuin: Men beoefende de teelt van kruiden, groenten en bloemgewassen. Deze werden verkregen door ruilhandel en omdat monniken ze uit andere streken meebrachten. Ze kenden de kloosterhof, door gebouwen omsloten en de kloostertuin met groente en boomgaarden. Beide waren binnen de kloostermuren gelegen. De kloosterhof was meestal door een zuilengalerij (kloostergang) omsloten. Was een plaats van overdenking, was alzijdig en symmetrisch aangelegd om het middelpunt. Vaak was gras als rustgevend element gebruikt. Soms ook laag heestermateriaal als buxus

Kruidentuin Wijlre

en rozen. Het centrale punt, een put, een fontein, een boom was een referentie naar God; vaak waren de geplante bomen opgedragen aan Maria. De kloostertuin had geen bepaald ontwerp. Het was een nuts- en gebruikstuin. Het leverde voedsel, de groente en kruiden werden in vakken geteeld (rabatten). Ook waren er vrucht- en sierbomen. Kruiden werden vooral beschreven en toegepast om hun geneeskrachtige waarde. Het Liber Aggregationis van Albertus Magnus is een bewaard gebleven boek uit die tijd.

Binnen de kloostermuren vond men ook een begraafplaats.

De kasteeltuin: Toen de kastelen hun verdedigende functie verloren kwam ook daar meer ruimte voor een open aanleg. Zo kwamen er boomgaarden en bloementuinen op het binnenplein. Na de kruistochten werd de verkregen kennis over oosterse tuinkunst toegepast en ging men de ruimtes in verschillende bestemmingen verdelen. Er werden feesten en spelen gehouden en de ruimten werden gescheiden door lage muren, hagen en een hekwerk. Zitgelegenheden ontbraken nooit. Zo kende men de zodenbank. Gestapelde graszoden, soms op een stenen bank, maar altijd met gras, dit om een verfrissend effect te verkrijgen als met ging zitten...

De kruidentuin was bij een kasteeltuin het belangrijkste onderdeel. Later ging men hier zeldzame planten aan toevoegen. Vaak een of twee planten, b.v. een tulp. Niet de overvloedige rijkdom die we tegenwoordig gewoon vinden. In de bedden met bloemen vond men lelies, rozen, violen, rozemarijn en marjolein.

De burgertuin. In de ommuurde steden was weinig ruimte voor tuinen. De tuinen hadden een regelmatige indeling met een versieringselement in het midden. Men kweekte groente, kruiden en bloemen. Vaak was er een zodenbank. Ook buiten de steden trof men tuinen van burgers aan. Deze waren voor fruit en groente. Sommige stadsmensen gingen zich hierin specialiseren en zo ontstond het beroep tuinder.

Een tuin die je in kastelen en in steden tegen kwam was de Liebesgarten (liefdestuinen)

In de 'Roman de la Rose' ontstaan in de 13e eeuw werd deze tuin reeds beschreven. Het is een overgangsvorm tussen de kloostertuin en de grote siertuinen bij een groot kasteel. Het was een erg besloten tuin voor feesten, en geheime (amoureuze) ontmoetingen. Men trof er een grasveld waaromheen men zat. Maar ook kruiden en bloemen die sterk geurden en decoratief waren. Denk aan salie, basilicum, violieren, rozen, lelies, akelei.

Ook vond men er bomen met een bijzondere waarde. De linde (lindethee) en berk (berkenwater).

Ook de eredienst aan Maria was sterk verbonden met deze tuinvorm. (Rozen en lelies e.v.a.)

In Brugge heeft men bij een hotel een evocatie van een Liebesgarten gebouwd. Het werkt nog steeds en trekt veel geliefden naar die tuin. De tuin in de middeleeuwen had als ideaal een oord van vrede en rust te zijn. En verwijst net als

de tuinen in het vroegere Perzië naar het paradijs. De middeleeuwse tuin was in aanleg gericht op het geestelijk leven terwijl later het wereldse karakter steeds belangrijker wordt.

Aan het eind van de middeleeuwen kreeg een andere groep veel macht. Tussen 1200-1450 na Chr. kwamen de moren aan de macht in Zuid-Spanje. Belangrijke elementen in deze tuinkunstvorm zijn de patio (besloten binnenplaats). Water dat wederom een centrale rol kreeg, maar vooral het sterke, decoratieve van bestratingsmateriaal, tegels, vazen en beplanting (in potten) vragen de aandacht. Er zijn verder omplante bedden met buxus, cipressen en oleanders.

Andere planten die gebruikt werden waren, citroen, olijf, vijg, dadel, moerbeï, agave, cacteeën en geraniums. Veel kleur werd ook verkregen door de gekleurde tegels langs en in de watergoten. De stijl kwam via Voor-Azië, Perzië en Noord-Afrika naar Zuid-Spanje. (De hoven van de sultans van Sevilla, Cordoba en Granada (Alhambra en Generalife)

Men zocht in de tuinen verkoeling, verpozing en ontspanning. Ruimten werden door watergoten met fontein met elkaar verbonden.

Buiten de gebouwen trof men tuinen aan die geen relatie hadden met het gebouw zelf, ze bestonden uit symmetrisch omplante bedden met vooral veel palmen voor schaduw.

Gerrit Mol, tuin 91

Generalife Alhambra

Bericht van uw tuinkabouter

Uw vrouwtje tuinkabouter doet ook aan tripjes binnenlands.

1

2

3

We gaan naar Volendam,

Op een zonnige, windige voorjaarsdag 2015 bromde zij op haar motortje richting Edam, verdwaalde en kwam terecht bij een kleine moestuinenclave pal achter de dijk op de grens Volendam –Edam. Een prachtige, open, zonnige plek. Met af en toe een grootzeil van de bruine vloot welke in de verte achter de dijk voorbij schuift. (foto 1)

Een klein bezoek en je weet weer van alles over het reilen en zeilen van dit Tuinvreugdecomplex. Iedereen vindt het leuk te vertellen en te vertellen en te roddelen.... Het complex is niet een tuinpark zoals

waar wij dat kennen.

Hier allemaal no-nonsens-Volendammers met gebruide hoofden, klompen aan de voet. Waar de mannen kletsen en de vrouwen werken (foto's 2 & 3). Waar je bij verwaarlozing van je tuin, 3x gewaarschuwd wordt en daarna gerooyerd. Men staat in de rij voor een tuin. Tot zover niets nieuws. (foto 4)

Waar geen algemeen werk is georganiseerd maar er wel een perfect gelegde straat in het midden alle tuinen verbindt.

Waar een tuin van 200m2 ongeveer 150 euro per jaar kost, vergelijk de Zuidas

waar een lapje moestuin ter grootte van een schooltuintje 60 euro per jaar doet. Ach... woonde ik maar in Volendam! Waar de bloemkoolbladeren grootse proporties aannemen, de tomatenplanten in maart al groot zijn en er geen uit zijn krachten gegroeide bomen schaduw werpen op de lage planten en struiken.(foto 5)

Waar het terrein bestaat uit louter grote moestuinen, een paar schuurtjes en heel veel enorme kassen (foto 6). Mooie kassen. Hoog, breed, schuine wanden, eigen bevoeiingssystemen en stikvol kasgoed. De aarde omgeploegd tot op

6

7

4

5

We gaan naar Volendam...

de laatste centimeter. (foto 7)
Waar ik al wandelende werd opgepikt door een tuinder, want een bijenzwerm in de enige boom van het complex! Kom kijken, kom kijken!
Waar ik vervolgens van de ene op de andere stoeptegels hipte dwars door 2 tuinen heen om de zwerm te vinden en ja! daar hing het. Fascinerend! (foto 8)
En waar de tuinders het echte chillen in een hut kunnen waarderen want aan een kantine doen ze daar niet (foto 9)
Aaah.. Volendam, ik ben uw fan!

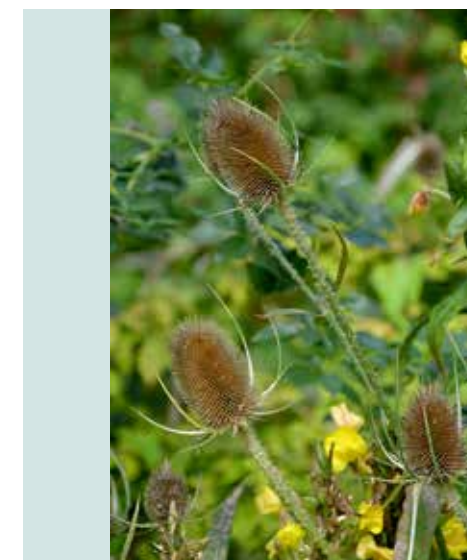

8

9

U merkt het, dit is van uw enthousiaste tuinkabouter. Nina, tuin 80

Een afscheid

HENK BOEKHOUT,

Stratenmaker Henk is 20 jaar geleden op de tuin gekomen. Had zelf geen hobby's. Hij heeft 4 jaar op tuin 75 gewoond. Daarna op tuin 62

Zondag 20 september 2015 is er feestelijk afscheid genomen van Henk Boekhout.

Zestien jaar heeft hij iedere zondagmiddag van het tuinseizoen als barman in ons clubhuis gestaan.

De etappes van de Tour de France op de televisie en het tennissen op zondagmiddag heeft hij nooit gemist. Hij was achter de bar te vinden met een goed sigaartje, en zijn blik op de beelbuis
Henk is geboren in de Bethlehemsteeg bij het Oude Kerksplein. Zijn grootmoeder had op de Wallen een bordeel. Daarna is hij verhuisd naar de Vogelbuurt; zijn moeder had in het begin verschrikkelijke heimwee.
Henk heeft vroeger als kind nog appeltjes gepikt op Buitenzorg. De tuin liep toendertijd door tot de Ketjenfabriek, daarvan slechts afgescheiden door een smalle strook grond.

Vroeger waren de mensen anders op de tuin. Iedereen hielp elkaar en iedereen kende elkaar. Er waren ook veel gepensioneerde mensen die de hele zomer op de tuin woonden.

Meneer Bontekoe was een strenge voorzitter en de regels waren ook veel strenger. Zo moesten de heggen kort geknipt zijn en daarvoor mocht alleen zwarte aarde zijn.

In de vergadering werd gestemd over de mogelijkheid om plantjes voor de heg te zetten. Toen dat mocht, is daar veelvuldig gehoor aangegeven!

Dat waren andere tijden dan nu. Buitenzorg is nu een recreatiecomplex geworden. Nu zijn er veel meer siertuinen

en een klein percentage tuinders verbouwt nog groente.

Henk heeft zelf een tuin naar Italiaans ontwerp. Hij heeft zelfs een kapelletje gemaakt met een Maria beeldje erin. Henk heeft altijd groente gekweekt. Op de Groente en Fruit tentoonstelling van Buitenzorg van 1998 kreeg hij de eerste prijs in de categorie gesorteerde groente. Hij had bietjes en kapucijners en tuinbonen ingeleverd. Hij was ook de eerste die een bloemkooltje inbracht.

Nog steeds doet Henk ieder jaar trouw mee aan de tentoonstelling.

Jarenlang heeft Henk met veel plezier in ons clubhuis gewerkt. Op zaterdagochtend zette hij dan alle drank koud en zondagmiddag stond hij achter de bar.

Het wordt nu voor hem tijd om aan andere activiteiten deel te nemen op zondagmiddag. Hij denkt aan lekker voetbal kijken en jeu de boules.

Henk, bedankt voor al die jaren trouwe dienst.

Door Marianne Jeuken, tuin 18

Ga kijken naar de mooie foto's van René!

Foto's René Louman

GROTE STAMPERS EN MEER OM OP TE LETTEN

Zoals je weet valt er veel te leren over plantjes en bomen. Kijk alleen maar naar de oneindige hoeveelheid tuinboeken die er bestaat. Zelf weet ik nog heel weinig, maar mijn voorkeur voor de gewassen in mijn tuin gaat uit naar nuttige, dus vaak eetbare, maar altijd op een of andere manier bruikbare planten. Ik heb mooie groene planten die echter nooit vruchten geven, zoals mijn kiwi.

Alvorens naar de stekjesmarkt te gaan keek ik het nog eens na in een handboek en leerde dat de kiwi tweehuizig is, wat betekent man of vrouw. Dit te bepalen is echter nog niet zo eenvoudig als zulk onderscheid te maken in de mensenwereld. Alleen tijdens de bloei kan de geslachtsbepaling plaatsvinden en dat is soms pas vier jaar na het planten. Hier moet je op letten: de manlijke plant heeft grote stuifmeeldraden, maar kleine stampers, terwijl het vrouwtje juist grote stampers heeft. De stekjesmarkt geeft dus niet altijd uitsluitsel. Wil je het zekere voor het onzekere nemen koop dan eenhuizige planten, die hebben zowel vrouwelijke als manlijke kenmerken, zoals de augurk of de ginkgo. Maar ook een kundig uitbater van een tuincentrum kan je de juiste keuze laten maken voor het grotere tuingeluk.

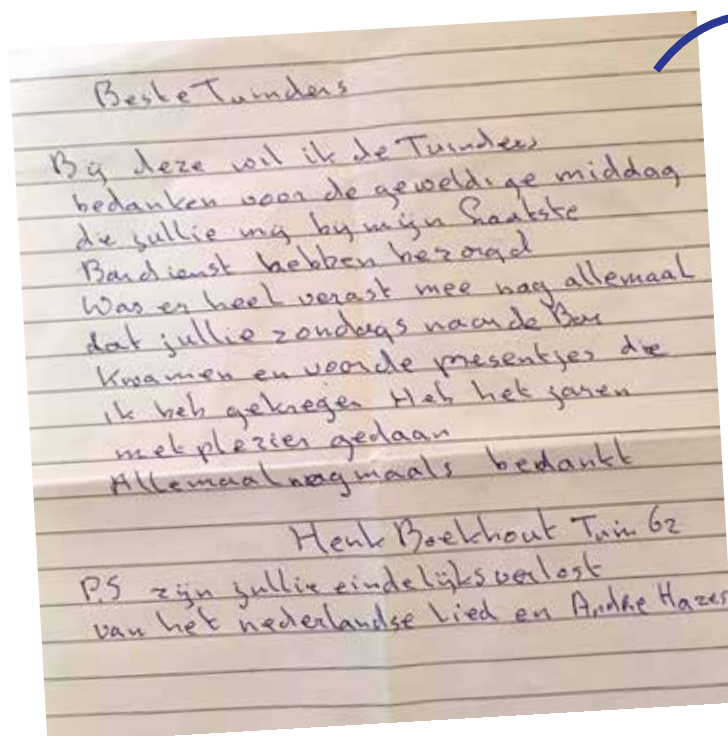
Han van der Waerden, tuin 30

V.l.n.r.: Ginkgo, Kiwi

Wat een mooie, originele vuurkorf was er met lichtjesfeest

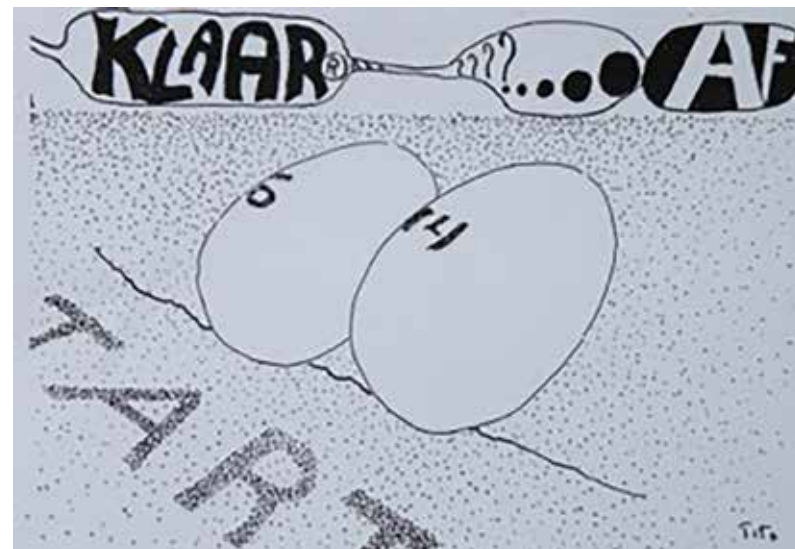
Beste Tuinders.

Bij deze wil ik de Tuinders bedanken voor de geweldige middag die jullie mij bij mijn laatste bardienst hebben bezorgd.

Was er heel verrast mee dat jullie zondags naar de bar kwamen en voor de presentjes die ik heb gekregen. Heb het jaren met plezier gedaan. Allemaal nogmaals bedankt

Henk Boekhout, tuin 62

PS: zijn jullie eindelijk verlost van het Nederlandse Lied en Andre Hazes!

BLADGOUD

- basis in eigen buik
- eten is ook al bijgeloof
- niet al je vingers zijn hetzelfde
- drie setpoints voor de zweet
- nooit is altijd
- hoogleraar tabaksontmoediging
- studio strot
- de loop van de klaagstroom
- koekoek, een vouw in een mannenbroek
- verveling is ook identiteit
- met stront in de ogen kom je niet ver
- hij speelt wals
- roem is handel
- het leed wordt duur verkocht
- joechij, de prakjesmaatschappij
- kent u jairus nog ?
- ho soter kosmou; de redder van het al
- reclame is koude oorlogvoering
- hef het glas...doe de was

Liefde voor de taal

Kijk toch, kijk toch
Kijk toch eens
Kijk kijk kijk
Zie je dat ?
Een sprietje gras
Een herfstblad
De vleugel van libelle
Een oogopslag
Een zomersproet
Een kiezelsteen
Kijk dan toch
Een sterrenbeeld
In modderplas
Een enkel woord
Een hazenpad
De klank van een triangel
Een vreemde geur
Die ene kleur
Allemachtig, zie je dat ?
Een puntje zout
Een korte blaf
Een hart van goud
Een cent tekort
En luister goed
Het stampen van
Een mierenstoet

Tito

VOOR NIKS

GAAT DE ZON OP
WORD IK WAKKER
DENK IK DAT IK BEN
MAG IK MEE DOEN
GENIETEN VAN NU
OP DIT MOMENT

VOOR NIKS

STA IK KLAAR
BEN IK BEREID
EN INGENOMEN
VOOR ALLE TIJD
WAARIN ZWIJGEN
ALLES VERTELT

VOORNIKS

BEN IK GEBOREN
MAG IK OPGROEIEN
EEN LEVEN OP ZICHT
WAARIN HET VERSCHIL
DE AARDE BEWEGEN
TOT EVENWICHT

VOOR NIKS

BEN IK GELUKKIG
ALTIJD DANKBAAR
DAT IK ER MAG ZIJN
IETS DAT MIJ BEWAART
VOOR DIT OGENBLIK
HELEMAAL VOOR NIKS

Emmy

Toespraak van Gerrit Mol bij het afscheid van Ron in de zomer van 2014

Lieve Ton, lieve familie van Ron, lieve vrienden en bekenden.
Vrienden van tuinpark Buitenzorg vroegen me of ik vandaag iets zou willen zeggen over Ron. En dat wil ik. Niet alleen omdat men dat vroeg, maar ook omdat ik dat zelf heel graag wil.

Eén van de redenen waarom men het aan mij vroeg om iets te zeggen, is, omdat ik Ron al een hele tijd ken. Ik ken hem niet alleen van onze volkstuin, ik ken hem al van jaren daarvoor. Er waren tijden dat we elkaar regelmatig in onze stamkroeg tegenkwamen. Ron was toen nog met Harm, ik - zoals nog steeds - met Remge. Ron stak in de kroeg een pijpje op en bestelde twee BB-tjes: twee glazen BerenBurg. Hij zat er en mensen kwamen om een praatje te maken. Het kon laat worden. Heel laat. Ron stak nog een pijpje op. Martijn stond soms/vaak achter de bar. En ook Martijn kon het goed met Harm en Ron vinden.

Harm vertelde op een gegeven moment dat hij een jonge berkenboom op zijn balkon had. Die had hij in een emmer opgekweekt en deze berk werd echt te groot. Wat te doen? Martijn, Remge en ik deelden toen nog een volkstuin op Buitenzorg, en die berkenboom vond een welkom thuis in onze tuin. En de boom had het naar zijn zin want hij groeide en groeide, en werd groot. Harm en Ron zijn nog op onze tuin komen kijken hoe groot de boom geworden was. En natuurlijk moest er op dat moment gegeten worden.

Ook na het veel te vroege overlijden van Harm hadden we nog contact. Al gebied de eerlijkheid me te zeggen, dat Martijn meer contact had met Ron

dan ikzelf. Martijn kreeg al snel bijval en hulp van Yvonne. En waar Yvonne is, daar is heel vaak ook lekker eten. Lekker eten en veel drank. Bij een van die etentjes heeft Ron Ton leren kennen. En vanaf het begin hadden beide heren een klik.

Voor mensen die Ron en Ton niet goed kenden, zag het er misschien niet heel gewoon uit. Maar voor wie iets beter keek, was duidelijk dat beide heren samen zo ongelooflijk veel plezier beleefden. Ze maakten uitstapjes na uitstapjes. Musea werden bezocht, en dierenparken. En alles werd mooi vastgelegd. Ron zijn huis hangt vol foto's die duidelijk maken hoe veel ze samen hebben gedaan. Er hangen ook foto's van verschillende tuinders. Van bijvoorbeeld Elly, Yvonne, Edith en mijzelf.

Als Ron je aardig vond, dan kreeg je vaak een foto op canvas van jezelf cadeau, meestal besteld bij de HEMA. Ron was goed in het kopen van leuke cadeaus. Ron was goed in het kopen van heel veel...

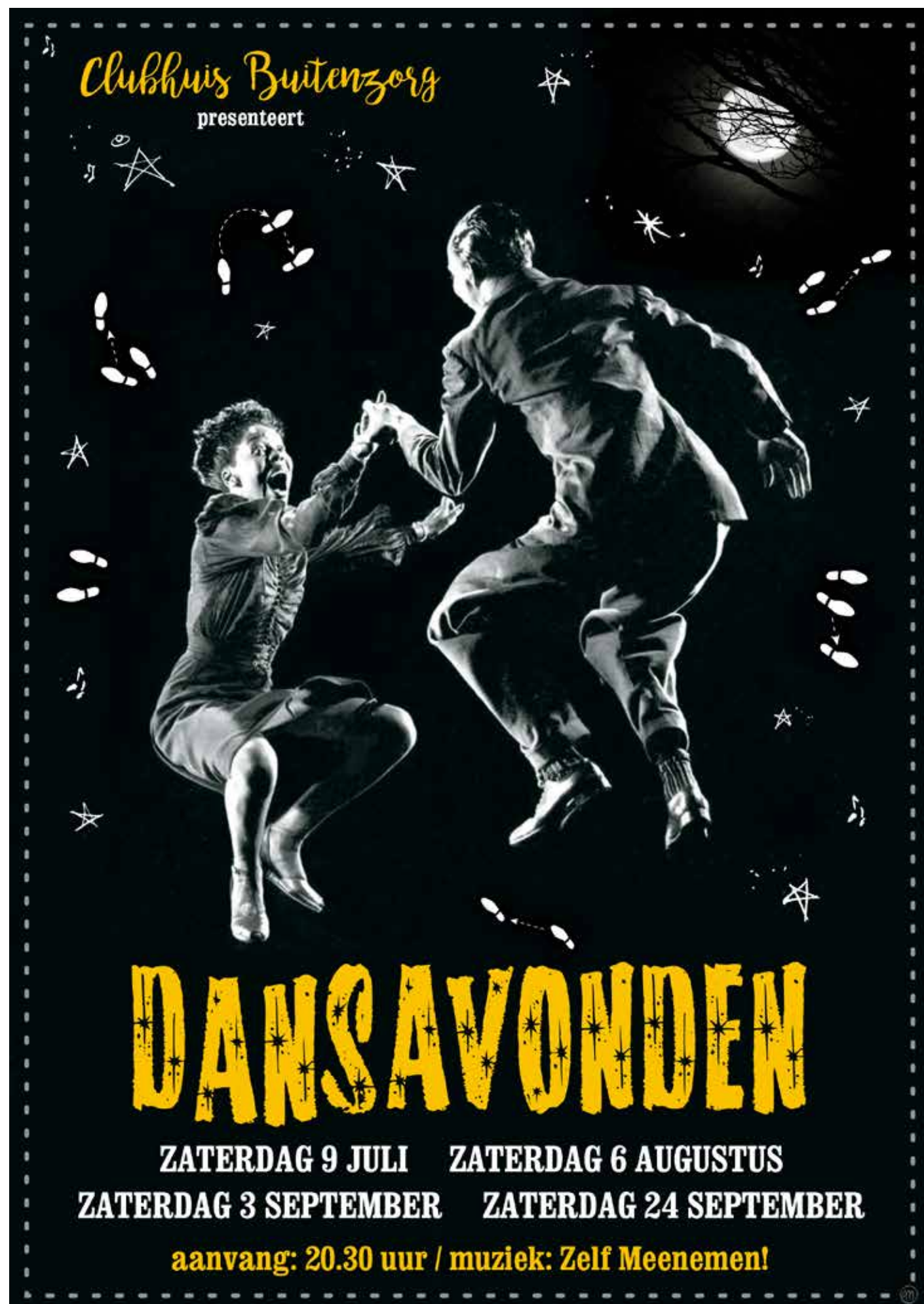
Maar het waren niet alleen uitstapjes, Ton en Ron aten ook vaak samen. Waren 'gewoon samen' en hadden het leuk. Het ongecompliceerd samen leuke dingen doen, is een kwaliteit die je niet hoog genoeg kan inschatten. Probeer dat ook te doen. Een goed voorbeeld is U gegeven.

Op Buitenzorg was er in de winter eens een etentje waarbij iedereen verzocht was om verkleed te komen. En natuurlijk kwam Ton als Nar. Als Joker. Ron sloeg een prachtige zwarte cape

op en vermomde zich als 'Badman Extra Large'. Als een Zorro waar niemand omheen kon. Hij had het duidelijk naar zijn zin. Ook op andere feesten die we later op de tuin hielden - en we hebben wat gefeest! - trok Ton regelmatig zijn narrenpak aan en sloeg Ron de cape om, en ging buiten op de bank rustig zijn pijpje zitten roken.

Een andere activiteit op Buitenzorg waar we Ron en Ton bij konden vinden, waren de reisjes met Geert en Hanneke, de reisjes met de Artimobiël. (U kunt niet zeggen dat we niets ondernemen op die tuin van ons.) En ik wil het graag hebben over één reisje in het bijzonder: we waren met de bus aanbeland in Kalenberg, midden in de Weerribben, en in kleine bootjes maakten we een mooie tocht. Ton keek af en toe angstig naar de lucht, want de grijze dreigende wolken kwamen dicht en dichterbij. Toen we op tien minuten varen van ons einddoel waren, opende zich de hemel. In geen tijd werden we klets- en kletsnat. Ton probeerde uit alle macht nog om Ron uit de regen te houden. Roepende "Mijn vriend wordt nat, mijn vriend wordt nat!" Ron zelf bleef rustig zitten. Schudde af en toe zijn hoofd en glimlachte. ➔

→ In het hotel trok Fannie, vriendin van ons en de eigenaar van het hotel, een zak met kleren uit de kast: iedereen mocht droge kleren uitzoeken. (Het is de enige keer dat Simon Vinkenoog een spijkerbroek aan heeft gehad. Hij was iets te klein, maar er was niet iets anders wat droog was en wat min of meer paste. Zijn vrouw Edith heeft er nog een mooie outfit aan overgehouden die ze later veelvuldig droeg.) En te midden van al die mensen die zich aan- en uitkleedden op zoek naar iets droogs, zat Ron op een stoeltje. Hij trok een t-shirt aan dat te klein was. Hij trok het uit. Nam een teug van zijn pijp om hem brandend te houden. En probeerde een nieuw shirt. Dat was ook te klein. Hij trok het uit en nam weer een pufje pijp. Uiteindelijk kwam hij uit bij een toch nog te krappe groene trui. En tijdens het omkleeden keken mensen naar Ron. Ze staarden. Daar trok Ron zich niets van aan.

Ron was, waar je hem ook aantrof, onvoorwaardelijk zichzelf.
Ron was, waar je hem ook aantrof, onvoorwaardelijk zichzelf.

En dat is een kwaliteit die hem maakte tot de bijzondere mens die hij was.
De accu was leeg.
De pijp is uit.
Voor altijd.

Ron laat een enorme leegte achter.
We zullen hem missen. Maar we gedenken hem in mooie dingen.

Gerrit Mol, tuin 91

Brieven van kinderen door Lucie Visch

Ik ben Amalia van tuin 73 op Buitenzorg. Ik ging gisteren mijn ouders helpen met gezamenlijk werk. Ik was onkruid aan het wieden bij de Jeu de Boules baan. Er was ook een mevrouw. Ze was heel aardig. Ik ging met haar praten en er waren zo twee uren voorbij. We deden een wedstrijdje wie het snelst het meeste onkruid had. Het was een superleuk wedstrijdje. Ik ben rechts, dus was mijn rechterhand helemaal vies. Ik had twee verschillende handen qua kleur.

Amalia

Brief van Luisandro

→ Stuur ook iets op voor de 99 Buitenzorgkrant ←

Foto's & verslagen van:
Buitenzorg • je eigen tuin • medetuinders • uitstapjes • feestjes • oproepjes • vraag & aanbod • tekeningen • knutsels • etcetera!

Stuur het naar: buitenzorgkrant99@gmail.com

Foto, Els Vulto tuin 32

